

8. Nov. 1972

FAKTA

Dato:

8. Nov. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 5 s. 29-34

Jeg ofte har følelsen mig selv til
at (tro) at jeg vil ud over kun-
-sten, nej - men jeg vil ud over
en bestemt afgrænset opfattelse
af kunst.
Som jeg fejl og jeg har følt kom-
-mer man i hele ud over denne
opnelse ved blot at lade sin-
-opne være - som jeg jo ogsaa har
gjort med mine "fundne billeder"
om balladene hævdede her
Om man bare i en anden begræns-
-ning og lige så snæver.
Man må ville forme det ma-
-terielle man af den ene eller
anden grund har valgt, man
må sige stilling til det og
bestemt mig selv med det - må
gøre sig klar hvorfor man
har valgt netop dette materiale.

~~~~~
Paris 8-11-72

Var i dag ude og se
Kvorn Humberts - AC Musée d'un
Bilan. Denne udstilling af hotelles
kunst funder i vold ude i
Saint Denis kvartlet i en gammel
opdom under nedrivning - meget
uvent-guede det hele.

Jeg tænkte altså op i denne
Opnelse af et hus, som sædvanlig

Sådan der en dulle ved indgangen
sammen med en skuespiller - I
~~hvis~~ stille mig jubi - og jith talen
ser ud stiltling - men stiltling
Så oprindelig som is oprindelig -
efter at have været et kort stykke
til 25 år først vandt is lighed
som havde is været hos kendt -
- loygn.
Jeg kunne godt lide at vide
hvorfor is fejler mig som en
luffelig person når is besøger
en sådan udstilling, og hvorfor
is egentlig skal overvinde mig?
Jeg fejler mig luffelig jubi is
ved at udforske mig hell derved
og altså udforske ved min luffelig-
værelse demonstere i interesse
denne luffelig hed først og fremst
- liges ved at is luffelig luffelig-
get til 25 år - dog en stags pen-
- ge. Jeg kan med andre ord
i luffelig luffelig at andre (selv om
der som i dette luffelig luffelig
drøjer sig om to personer) skal
jith være kendt skal til min inde-
resse - at is gør så meget ud af
den den at is gør mig udfors-
-hed og sætter mig i udspil.

Hvorfor?

Udsættelsen er dog lavet for at
den skal ses - eller er den ikke?

Denne følelse af at være betragtet
- denne skuffelse er meget ubehagelig.

Kan den skyldes at jø over for
de kunstnere der udstiller og som
er til stede via deres værker (og ofte
også personligt) føler et krummend
mindrevord?

Ju det gør jø jø nok alone ved
at deltage i en udstilling for
de i mine øjne - eller i min under-
-bevidsthed - en anden ting i de er
nogle jø er et mål. Da jø
når føler mig som dette mål op-
-står min opvækkelse af frygt for
at de skal opdage at jø også
arbejder med kunst - men er et
mål - da jø ikke deltog i udstil-
-tinger i ikke er det mindste kendt
og sikkerhed laver noget være lost.

Dans anmelder via de udstiller
optræder i kataloger og bilskrifter
for mig til at fornemme min
i ikke de konsistens som kunstner
meget stærk lig som den for mig
til at betragte hvad jø selv laver
som en ren privat hobbyist
-hed.

Hvorfor fanden føler jø mig så

na sletted?

Hvorfor er j's i det hele taget
så bange for men uheldig kon-
-takt?

Hvorfor følger j's mig i den grad
som en skidt pape?

J's ved egentlig ikke om det er
det rette udtryk, det er nok
mere en følelse af, at j's er en
dumme pater, en Marts hans, en
kludre mikket, og j's har jo livet
i gen nem j'et, det stræber mange
på mindst alle disse ting om at det
forholder sig så dan. Reprimand
omkring mig har at det lyde
"nu lille Marts - herregud" - "den

morsomme Charmante Marts -
han skal man ikke tage seriøst
alvorlig" - o. s. v. i den d'ne.

Har j's på livets forskellige om-
-råder lidt for mange nedslag?

Så der i min bevidsthed er ble-
-vet i det brygget en jernisning om
at j's kan. Kan tide nedslag?

Når man gør runde med den
sikre jernisning at man spi-
nede til dumme sig. Så opstår
den usikkerhed der gør at man
selv føle sig som om det er dumme
sig. Hvad vil det sige at dumme
sig? Hvad er brige et billede?

man går ind i en porcelæns forretning
med den sikre fornemmelser at man
målt kommer til at stå noget af
porcelænet i skyggen - man er bange
for ved en uheldig bevægelse at
gå en skubbel kullerens. til at vælte
og blive til skær. Man er bange
for at støde med den re pyg der
sehr påfaldende betinker at man er
uansvarlig i sin udfordring og
naturligvis kommer til at smadre
en stor del skubbel porcelæn.
Det må altså betyde at det er
pygten for at dømme sig der fore
til at man dømmer sig pygten
for nederlag som fører til nederlag.
Selv påfyldt er det ubehageligt
at vælte en skubbel kullerens i
en forretning - men hvorfor er
man så bange for at indrømme
at man er en klods major
hvorfor er man så bange for at
lide nederlag? Fordi man ikke
vil være sig selv d. v. s. klods-
major - klods major - norsk fiske-
mand - man vil være det man
ikke er. Og når man vil være
hvad man ikke er så må man
naturligvis lide nederlag for så
spiller man med fulste kort.
Hvis man var hvad man var
gæst - et nul - et dumt slim-
en klods major - norsk fiske mand -

en helt i gennemsigtig uheldig papp - så
undgik man i loka af dem og
grund nedlæg på nedlæg, men
Så var man i hvert fald sig selv.
led man i hvert fald i loka ned-
-lag fordi man ville være no-
-get andet end man var, men fordi
man var sig selv.
Det kan jo være ubehageligt nok
man står selv og der jo i loka
at gøre ved det kendsgerninger
kan man i loka andre, men må
leve med.
Jo kan i loka beviser at jo har
denne autoritetsfølelse overbevisning
- mere der "er noget" - eller at jo
i forhold til dem føler mig
sammen at mål - denne følelse
kan i loka elemineres ved metoden
- mange som beviser for det mod-
-satte (f.eks. at jo er ligeså vord-
-fuld en kunstner som mange af
dem) for det er en kendsgerning
at jo føler som jo gør.

Paris

13-11-72

Man drømmer om at
komme placere sig et sted - tænke-
-mæssigt - hvor man som ved et
lykkestykke er befrid for alle fore-